

Šel je mož rad, nerad, moral se je vrniti in zopet došel k ónemu gospodu. Mož mu je zopet povedal, po kaj je prišel, a gospod posegel je zopet globoko v mošnjo in mu dal pet novih, noveatih stotákov.

Šel je, bolj je tekel, nego li šel, mož domóv in povedal vse svojeji ženi, katera mu tega skoraj verójeti ní hotela, in živel je z njo še dolgo v zadovoljstvu in veselji, in kruha nista od ónih dob nikoli več stradala.

* * *

Pripovedka je to, otroci ljubi, kaj nè; vender jako podučljiva pripovedka. Vidite li, koliko je vredna molitev, dobra, pobožna molitev, zato pa tudi vi molite radi, prijateljčki moji, molite često in pobožno, molite za dobre svoje stariše, za svoje dobrotnike, za mile svoje učitelje, molite za vse — — molite za sebe! In dobri Bog v nebesih bode vas zeló ljubil in uslišal bode rad vaše molitvice in prošnje, saj vró iz čistega nedolžnega sreá. Ne bodete dobili kekega posebnega plačila — denarjev za vašo molitev, pa kaj bi vam vse zlató vsega svetá, kaj bi vam vse kraljeve krone na zemlji, kaj bi vam ves svet — — — saj vi dobili bodete več, če bodete često in pobožno molili — — dobili bodete, kar je najboljše — — dobili bodete zlata nebesa — — na veke — — veke — — —

Izpokorjeni kmetič.

(Národna pripovedka.)

Šel je zeló siromašen óče po svetu. Domà je pustil mnogo lačnih otročičev. Na potu sreál je gospoda. Gospod ga je vprašal, kam da potuje. Žalosten mu je tožil siromak svoje stanje in povedal, da gre križem sveta iskat kruha svojim gladnim otročičem. — „Tù ti jaz lahko pomorem,“ dejal je gospod — bil je sam hudobec — „samó zapiši se meni. Pojdi tjà na tretjo goró in trikrat z nogo zateptaj, da dobiš tri vreče denarja.“ — Zaradi siromaštva zapisal se je mož hudobcu in odnesel denarje domóv, katere je dobil na gori. Od sih dob živel je kmetič brezskrbno, ker je imel vsega dovolj. Vender se je začel pod stare dni kesati, ker se je tako nepremišljeno zapisal peklenščeku. Otišel je k duhovnom in je prosil, naj mu pomagajo iz te velike stiske. Duhovni so mu odgovorili, da mu bodo grehi le tedàj odpuščeni, kadar pride po golih kolenih v Rim. Kmetič se po golih kolenih napoti v Rim. Vender so mu vražički delali velike ovire; nastavljali so mu cele goré bodečega stekla, a on je vse te ovire zmagal. Potem so mu nastavili same ostre britve, takó da si je siromak, ko je bil vže blizu Rima vsa kolena zrezal. Na hribu blizu Rima so se vražički zeló razjezili, sunili so ga v hrbet, da se je ubogi kmetič trikrat v Rim prekuenil. Ko je bil v Rimu so zvonovi po cerkvah sami zazvonili. Rimljani so dolgo po Rimu svetnika iskali, nazadnje našli so pred mestnimi vrati tega spokornika. Tam je ležal ves krvav s pozdignjenima rokama. Ko so ga vzdignili, da bi ga pokopali, vzletel je proti nebesom bel golobček.

(Zapisal v Podzemlji J. Barlé.)